

Flertallet har derfor i udformningen af sit eksamensforslag stræbt efter at fjerne de hindringer, den nuværende eksamen lægger for en virkelig højnelse af seminariernes undervisning, og man har ønsket at give eksamen en sådan form og et sådant indhold, at den kan vise, om eleverne under de nye arbejdsformer har nået de tilsigtede mål.

På de fagområder, hvor den nuværende eksamen i stærkest grad virker hæmmende tilbage på undervisningen, nemlig pædagogik, dansk litteratur, historie, kristendoms-kundskab, geografi og naturhistorie afskaffes de nuværende hukommelsesprøver helt, medens der fremdeles holdes prøver i de fag, hvor eksamen ikke virker hæmmende tilbage på undervisningen, nemlig sproglig dansk, regning, fremmede sprog, matematik, naturlære, sløjd og skolekøkken.

Der kunne være spørgsmål om yderligere at afholde særskilte prøver i de fag, om hvilke det kan siges, at en eksamen næppe på afgørende måde vil have indvirkning på undervisningen, idet der her kan fremvises et synligt arbejdsresultat, f. eks. gymnastik, sang og musik, håndgerning, skrivning og tegning, men også her vil der kunne blive tale om en ikke ringe eksamensrepetition — særlig i gymnastikteori og sang og musik — og man mener derfor principielt ikke, at disse fag bør underkastes prøve.

Den nye skriftlige opgave, der stilles forslag om, må ses dels som en afløsning af de mange bortfaldne prøver i enkeltfagene og dels som et middel til at prøve, om eleverne har tilegnet sig de arbejdsmetoder, der stiles efter. Arbejdet med besvarelsen af denne opgave vil ligge nøje på linie med det daglige arbejde under uddannelsen. Opgaven, til hvilken der tænkes givet rigelig tid, f. eks. 8 timer, skal kunne gå på tværs gennem flere fag og løses ved benyttelse af hjælpemidler. En sådan opgave skulle kunne vise elevernes evne til selvstændigt at bearbejde et stof, og om de er hjemme i benyttelsen af hjælpemidler og tilegnet sig arbejdsmetoder. Det er heroverfor blevet fremhævet, at der vil være store praktiske vanskeligheder ved denne form for prøve, derved at en hel klasse af dimittender samtidig skal bruge samme art af håndbøger etc., hvilket vil umuliggøre gennemførelsen af prøven. Man har tænkt sig, at det i så henseende vil lette den praktiske gennemførelse, hvis man giver en flerhed af opgaver til elevernes valg, eller hvis eksamen lægges på forskellige emner eventuelt fordelt på flere dage; i hvert fald mener seminarierne, at denne side af sagen vil kunne klares. Faren for, at en prøve af denne art skal kunne virke hæmmende tilbage på undervisningen, kan der formentlig ses ganske bort fra.

Overfor den frygt, der næres for, at eksamensfrihed vil kunne virke tilbage på eleverne derved, at undervisningen i de eksamensfri fag bliver betragtet som mindre vigtig, og at elevens arbejde med og interesse for disse fag derfor vil formindskes, er det fra seminariernes side hævdet, at man ikke nærer nogen frygt i så henseende, og at specialelæsningen under den nuværende ordning har vist, at det ikke er vanskeligt at holde elevernes interesse for en sådan undervisning vågen, selvom der ikke ses hen til en kommende eksamen.

For sig selv står *praktisk skolegerning*. Eksamen i faget kan meget vel tænkes, men det synes klart, at øvelser i praktisk skolegerning i virkeligheden er det, hvori man aller vanskeligst kan holde en prøve af nogen virkelig betydning, og man har derfor stillet forslag om, at dette fag — på samme måde som i Norge og Sverige — skal være eksamensfrit.

Vender man sig derefter fra forholdet mellem eksamen og undervisningen til spørgsmålet om den betydning, et afgangsbetis kan have for de ansættende myndigheder, må flertallet hævde, at den nuværende eksamen lider af iøjnefaldende mangler, og at